

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Incllyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietary Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Caput XV. Idem Ruthensi (a) Episcopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74526)

divortii causam esse, quod falsum esse probabimus infra in cap. 3. de conjug. leprof.

(f) *Quamvis falsa sit causa.*] Cap. magne, de voto, ubi dicemus.

3. (g) *In domo propria permanere.*] Nec tunc obstat textus in cap. final. qui clericis, vel uov. ubi proponitur, mulierem post desponsationem cuiusdam Religiosi Sancti Augustini votum castitatis emisisse, eo adjecto tenore, ut in domo propria cum omni patrimonio remaneret; & cum per biennium vitam monasticam seruasset, postea matrimonium contraxit eo prætextu, quod votum casti-

tatis metu Regis & parentum emisisset. Consultus Innocentius III. decrevit, eam mulierem cogendam esse vitam religiosam peragere: Igitur quia per professionem in propria domo factam status religiosus amplectitur, & matrimonium contractum dirimitur. Nam respondendum est, quod in eo textu mulier, quæ professionem fecit, adhuc matrimonium non contraxerat, & ita rectè potuit votum castitatis emittere: at verò in præsentī textu matrimonium erat contractum, & ita sine consensu sponsi non poterat per votum castitatis dissolvi.

CAPUT XV.

Idem Ruthensi (a) Episcopo.

CONSTITUTUS in præsentia nostra Hug. Vital. lator præsentium, humili nobis confessione monstravit, quod cum esset in (b) acolytatus ordine constitutus, quandam puellam R. nomine in facie Ecclesiæ duxit in uxorem. Cumque aliquandiu cohabitassent in simul, & ipse eam carnaliter cognovisset, ortâ discordiâ inter eum, & amicos puellæ, coram te habito diligenti tractatu, prædicta puella fuit cuidam alii Vitali nomine copulata: & tu memoratum H. usque ad gradum sacerdotii ordinasti, & eidem Ecclesiæ concessisti. Cum autem eum sua conscientia remorderet, & de consilio quorundam religiosorum habitum (c) Cisterciens. Ordinis assumpsisset, tandem Abbati suo omnia revelavit; qui eum commonuit diligenter, ut super hoc saluti suæ animæ provideret. Ideoque f. t. per A. f. m. quat. si res ita se habet, prædictam R. ut recedat à præfato Vitali, cui per adulterium est conjuncta, nec prædictum monachum impetat, quominus regulare votum valeat adimplere, per cens. eccl. subl. app. obst. cogere non omittas.

NOTÆ.

1. (a) *Ruthensi.*] In tertia collectione, sub hoc tit. cap. 2. legitur *Niclenen.* in hac verò sexta legitur *Rudenenfi*; sed legendum esse *Ruthenensē*, jam notavit Manrique tom. 3. *annal. Cisterc.* anno 1210. cap. 8. num. 9. Rutheni enim sunt populi Galliæ Narbonensis, non longè ab Arvernīs, & Sanctonibus, quorum meminerunt Cæsar libro 1. *de bello Gallico*, Strabo libro 4. Gregorius Turon. lib. 2. *hist. cap. 36. & 37.* Sidonius lib. 4. *epist. 15. & lib. 7. epist. 6.* Ruthe-

na civitas habet Ecclesiam Cathedralem D. Stephano dicatam, cujus Præsuli Hugoni missa est præfens decretalis, de quo agunt Fratres Sarmathani tom. 3. *Gall. Christ. fol. 95a.* Chenu in *chron. Gall. fol. 354.*

(b) *Acolytatus.*] De quo gradu egi in cap. 2. *de offic. Archid.*

(c) *Ordinis Cisterciensis.*] In quo tamen monasterio non constat, quamvis esse videatur unum ex quatuor, quæ in diocesi Ruthenensi Cistercium habet, nimirum Bonavallis, Locus Dei, Belus-locus, & Bonacumba.

CAPUT XVI.

Idem Episcopo (a) Patavien. & Abbati de Borun. Barderbergen. Patavien. diœc.

Veniens ad præsentiam nostram dil. f. L. lator præsentium, nobis humiliter intimavit, quod cum olim intrandi monasterium propositum concepisset, pluribus sacerdotibus, militibus, & aliis viris præsentibus apud uxorem suam precibus institit, ut super hoc suum impertiretur assensum, eisdem presbiteris primitus exoratis, ne præfata mulieri exponeretur, quod & ipsam oporteret derelinquere (b) seculum, si viro suo daret licentiam ad monasterium convolandi. Cumque ipsum mulier, ne ab ea discederet, vice mutuâ precaretur, ipse asserens, quod nisi ab ea possent super hoc obtinere licentiam, non solum ei se inutilem redderet, sed etiam toti mundo: ipsa demum tam ipsius, quam multorum adstantium precibus, flentibusque devicta, caput ejus altari supposuit (c) manu sua, qui ea præsentē (d) tonsuratus ibidem, monasterium adiit, & finito probationis (e) tempore, professionem fecit solenniter monachalem.

Nnn 4

nachalem.